

Viiila

Mária Čírová

Práve v tejto chvíli, strácam všetky sily, nádej, tú však stále mám.

Nádej vo mne rastie, skúsím znovu šťastie, krídla si vystieeram.

Za tebou, na správnu adresu, moje krídla ma odnesú (ma odnesú),
za hory daleké, za doly, tam kde nevinné lietanie nebolí.

Aj keď som po láske smädná, malá viiila neposedná (neposedná),
nie, nevzdám sa cieľa, lietať znamená premňa veľa.

Svoju tvár, tú si cením, tá však k horšiemu sa nezmení (sa nezmení),
raz, v jedinej chvíli, pochopím, že svet sa mýli.

Možno práve blízko, nebezpečne blízko, v búrke občas strácam smer,
v nekonečnom mori láska rýchlo zhorí, tá nieje na úver.

Za tebou, na správnu adresu, moje krídla ma odnesú (ma odnesú),
za hory daleké, za doly, tam kde nevinné lietanie nebolí.

Aj keď som po láske smädná, malá viiila neposedná (neposedná),
nie, nevzdám sa cieľa, lietať znamená premňa veľa.

Svoju tvár, tú si cením, tá však k horšiemu sa nezmení (sa nezmení),
raz, v jedinej chvíli, pochopím, že svet sa mýli.